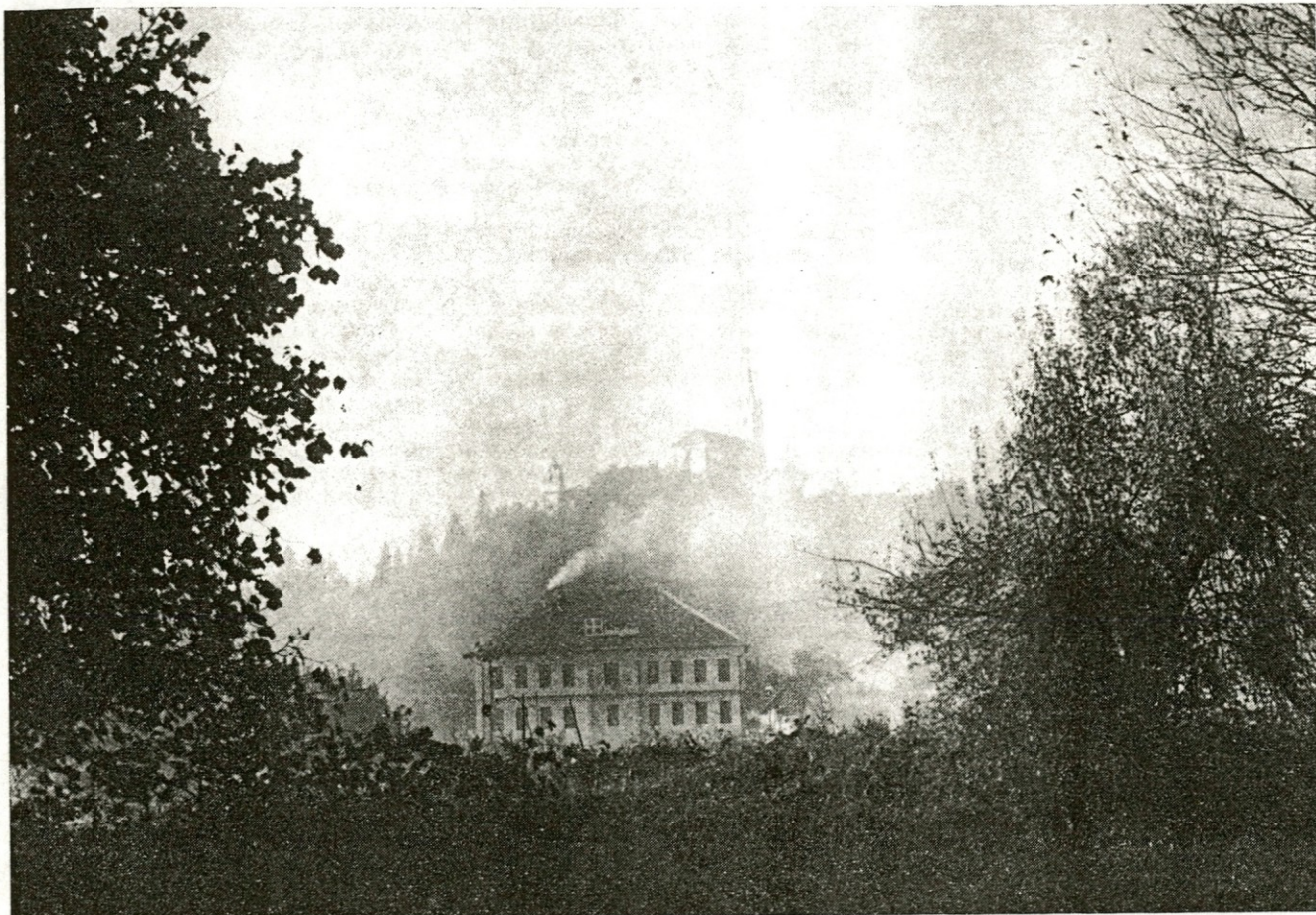

Ob prazniku republike

Letos mineva 37 let od ustanovitve nove Jugoslavije. To je tudi obletnica uresničevanja dolgoletnih teženj naših narodov, da bi živeli v svobodi, bratstvu in enakosti. To so si naši narodi izborili med narodnoosvobodilno borbo, pod vodstvom KPJ in tov. Titom, tako da danes sad ove te borbe lahko vsi uživamo.

Letošnje leto je leto hudih preizkušenj, ne samo za nas Jugoslovane, temveč za ves svet.

Energetska kriza, vojna žarišča, vse to spravlja svet v novo nevarnost, ki resno ogroža mir.

Trdneje moramo strniti svoje vrste, da bomo težave in krize lažje premagovali, to bomo dosegli z doslednim uresničevanjem samoupravnega sistema, zavedajoč se svojih dolžnosti, ter stopati po poti, ki sta nam jo začrtala naša velika moža Tito in Kardelj.

Ena od poti naših samoupravnih odnosov je tudi utrjevanje materialne baze. K temu smo tudi mi dali svoj prispevek s tem, da so v Mokronogu z adaptacijo šole izboljšani delovni pogoji naših sodelavcev. Z vselitvijo v preurejene prostore bo njihov vsakdan lepši, manj naporen in zato bolj zadovoljen.

Te naše delovne zmage smo resnično veseli, ker vemo, kaj pomeni delati v urejenih pogojih, saj ni dolgo tega, ko smo se tudi mi sami preselili v preurejene obrate v Radomljah.

Našim sodelavcem želimo, da bi se v novem okolju dobro počutili, ter se veselili našega skupnega uspeha, ki naj bo obenem darilo naši Republiki za njen 37. rojstni dan.

Pollak

Rezultati poslovanja za januar – september 1980

Ce hočemo dobiti jasno sliko o doseženih rezultatih poslovanja za neko določeno obdobje, jih navadno primerjamo z rezultati poslovanja v predhodnem obdobju in tako s primerjavo ugotovimo, ali so rezultati dobri ali slabi. S takšno primerjavo lahko ugotovimo, da smo v obdobju januar–september dosegli naslednje rezultate:

V predilnici je zaradi pomanjkanja vlakna prišlo do odstopanja pri Nm, ki je bila planirana 12,9, dejanska pa je bila 15,5. Tako je bila proizvodnja glede na plan dosežena 77,9 %, preračunano na dejanska Nm. V primerjavi s planirano povprečno Nm 12,9 pa je bil plan dosežen 90,9 %.

V sukalnici je bila proizvodnja glede na plan dosežena 79,7 %, glede na rezultate v predhodnem obdobju pa 85,4 %. Nedoseganje plana je posledica nizke produktivnosti predilnice.

Proizvodnja v tkalnici je bila glede na plan v 000 votkih dosežena 91,6 %, v primerjavi z letom 1979 pa 99 %. Rezultati v tm in m² pa so zaradi povečanja gostote glede na planirano, slabši. Tudi tkalnico je pestilo občasno pomanjkanje bombažne in sintetične preje, tehničnega nylona in poliestera filameta. Zaradi pomanjkanja preje je bila dosežena 4,8 % manjša količina tkanin v tm ali 5,2 % manjša proizvodnja v 000 votkih.

Ker je proizvodnja oplemenitilnice odvisna od proizvodnje tkalnice, poleg tega pa je prišlo zaradi pomanjkanja deviznih sredstev do pomanjkanja barvil in kemikalij, je bila proizvodnja dosežena 84,9 %, v primerjavi z istim obdobjem leta 1979 pa 101,5 %.

Pri barvanju preje je bil plan dosežen 75,8 %, v primerjavi s preteklim letom pa je bilo količinsko po-barvano več, in sicer za 1,2 %.

Ker pri rustikal zavesah ni bilo bistvenih zastojev zaradi pomanjkanja materiala, je bil plan presežen in sicer za 10,3 % v tm in 8 % v m², v primerjavi z lanskim letom pa v tm za 9,5 % in v m² za 9,4 %.

Proizvodnja v konfekciji je bila v primerjavi s planom dosežena 101 %, glede na preteklo obdobje pa 107 %.

Z doseženimi rezultati v proizvodnji ne moremo biti zadovoljni, kajti kot je razvidno iz podatkov, je bil plan dosežen oz. presežen le pri rustikal zavesah in v konfekciji, vendar, kot je razvidno, je to predvsem kar se najbolj odraža v predilnici, posledica pomanjkanja materiala, kjer je proizvodnja glede na plan manjša za 22,1 %.

Iz podatkov o prodaji naših proizvodov je razvidno, da je bila v TOZD Proizvodnja dosežena prodaja na domačem trgu 92 % in na zunanjem trgu 107 %. V TOZD Konfekcija pa na domačem trgu 103 % in na zunanjem trgu 165 %.

Prav tako je bil v obeh TOZD dosežen glede na plan povečan prispevek za kritje, in sicer v TOZD Proizvodnja za 7 % in v TOZD Konfekcija za 15 %. Doseženi prispevek za kritje je zadoščal za pokritje fiksnih stroškov, obveznosti iz dohodka, obveznosti iz čistega dohodka in finančnega rezultata, ugotovljenega po fakturirani realizaciji.

Dohodek je v primerjavi s planom dosežen: TOZD Proizvodnja 103 %, v primerjavi z lanskim letom 114 %; TOZD Konfekcija 116 %, v primerjavi z lanskim letom 133 %; DSSS 101 %, v primerjavi z lanskim obdobjem 115 %.

Tako v TOZD Proizvodnja kot v TOZD Konfekcija in DSSS, so sredstva za osebne dohodke, glede na določila resolucije in dogovora o razporejanju dohodka in osebnih dohodkov, naraščala počasneje kot bi smela.

Zaloge materiala, nedovršene proizvode in gotovih izdelkov so glede na normative v TOZD Proizvodnja 88 % in v TOZD Konfekcija 109 odstotkov.

Terjatve iz poslovnih razmerij so glede na stanje 31. 12. 1979 porasle za 255 % v TOZD Proizvodnja in se zmanjšale za 69 % v TOZD Konfekcija.

Obveznosti do dobaviteljev pa so glede na stanje 31. 12. 1979 v TOZD Proizvodnja za 56 % in v TOZD Konfekcija za 76 % manjše.

V TOZD Maloprodaja je bil celotni prihodek glede na plan presežen za 6 %, glede na preteklo obdobje pa za 22 %.

Dohodek je bil glede na plan dosežen 111 %, v primerjavi s preteklim obdobjem pa 136 %.

Sredstva za osebne dohodke so glede na določila resolucije in dogovora naraščala počasneje kot bi smela.

Celotni prihodek v TOZD Restavracija in počitniški domovi je bil glede na plan dosežen 97 %, v primerjavi s preteklim obdobjem pa 118 %.

Dohodek je bil v primerjavi s planom dosežen 110 %, glede na preteklo obdobje pa 128 %. Tudi tu so osebni dohodki glede na določila resolucije in dogovora naraščali počasneje kot bi smeli.

Glede na navedene podatke lahko zaključimo, da bo potrebno v zadnjem tromesečju vložiti vse napore, da bomo poslovno leto zaključili uspešno, kar upamo, da nam bo s trdno voljo in naporom nas vseh tudi uspelo.

Danica Blejc

Induplati v dnevnem časopisju

Danes v Induplati poleg turističnih šotorov izdelujejo še šotore za tabornike, vojaške šotore, šotore za izjemne razmere, s posebej izdelanimi šotori pa so opremili skoraj vse jugoslovanske alpinistične odprave v visoka gorstva. Prav ti šotori so jim bili dragocen pripomoček za nadaljnje delo, saj so v naravi preizkusili odpornost tkanine proti vetru — v Induplati namreč sami proizvajajo tudi tkanino in ogrodje za šotore. Njihovo šotorsko naselje za izjemne razmere (od bivalnih šotorov do ambulante in kopalnice) za tisoč ljudi, je mogoče postaviti v skromnih šestih urah.

Sicer pa v Induplati nameenjajo največ pozornosti turističnim šotorom in imajo zato tudi poseben oddelček za kreacijo šotorov.

Doma prodajo od sedem do osem tisoč šotorov letno in s

tem pokrijejo polovico povpraševanja.

S proizvodnjo predšotorov za prikolice imajo v Induplati največ težav, saj nikakor ne morejo najti pravega dogovora s proizvajalcem prikolic in ker načrti niso usklajeni, se dogaja, da so predprostori premajhni in jih ni mogoče pričvrstiti na prikolico.

Veliko bolj uspešno je sodelovanje z Elanom, s katerim skupaj proizvajajo telovadne blazine, ki so sestavni del proizvodnje v TOZD Konfekcija.

Narejeni so že načrti za izdelovanje zasilnih ležišč, kot novost pa naj bi se v proizvodnji v bližnji prihodnosti pojavili šotori iz najlona, ki naj bi bili namenjeni predvsem kolesarjem in motoristom, če se podajo na pot za več dni.

Povzetek iz članka, ki je bil objavljen v Delu, 15. 10. 1980

Drage sodelavke in sodelavci — jubilanti!

Ob tej priliki, ko slavite delovne jubileje, ki ste jih dosegli s svojim dolgoletnim delom v naši delovni organizaciji, mi dovolite, da vas pozdravim v imenu kolektiva in v svojem imenu in da vam izrečem čestitke in zahvalo za vaš veliki trud in sodelovanje v vseh teh letih.

S prav posebnim zadovoljstvom vsakokrat slavimo naše sodelavce, ki so dosegli s svojim dolgoletnim predanim delom enega od jubilejev, 10, 20 ali 30 let dela v INDUPLATI. Res se v današnjem obdobju stabilizacije spopadamo pri gospodarjenju, še posebno pa v proizvodnji z nemajhnimi težavami. Kot dobro veste, nas pesti pomanjkanje surovin oz. repromaterialov, saj smo zaradi sprejetih ukrepov krepko omejeni pri njihovem uvozu. Prav tako pa tudi danes praktično vsak domač dobavitelj že zahteva za njihovo dobavo ti. devizno pokrivanje, tj., da mu surovine oz. repromateriale plačamo iz ustvarjenih deviz. Jasno je, da nas takšen položaj vsakodnevno postavlja pred zahtevo, da dosežemo kar najboljši izvoz, s tem pa nujno potrebne devize za nemoteno proizvodnjo.

Obstoječi gospodarski položaj se utegne še zaostri. Ni treba, da posebej poudarim, kakšne posledice utegne to imeti za gospodarstvo, in še posebej tekstilno industrijo, znotraj nje pa tudi našo delovno organizacijo. Vsekakor se utegne pojaviti tudi problem zaposlovanja, kajti če ne bo surovin in repromaterialov, če bodo težave z energijo, potem seveda tudi ne bo možna proizvodnja. Vendar pa lahko smelo zatrdim, da te težave v nobenem primeru ne bodo prizadele tistih sodelavcev, ki že deset in več let delajo v INDUPLATI. Za takšne sodelavce se bo v kolektivu vedno našla rešitev, zanje ni in ne more biti vprašljiva njihova nadaljnja trdna perspektiva v INDUPLATI.

Drage sodelavke, dragi sodelavci! Prav okoliščina, da vsako leto praznujemo delovne jubileje, in sicer vedno v precejšnjem številu, priča o resnični trdnosti našega kolektiva. Zato lahko za INDUPLATI ugotovimo, da ima zvest kolektiv, ki ima zdravo in trdno jedro. Ob takšnem jedru kolektiva nas ni treba biti strah, da ne bi zmogli premagati še tako velikih naporov, pred katere nas postavlja današnji čas.

Dovolite mi, da vam ob vašem prazniku zaželim še veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva, še posebej v krogu našega kolektiva. Prav tako vam želim, da bi danes kar najlepše skupno proslavili vaš praznik. S temi željami tudi dvigam to čašo in vam iskreno čestitam k prazniku.

Tako je spregovoril in tako je pozdravil letošnjega jubilaranta direktor delovne organizacije dipl. ing. Srečo Bergant na letošnjem srečanju jubilarantov, ki smo ga pripravili v prostorih naše menze v petek, 17. oktobra.

Belo pogrnjene mize, na mizah vaze z jesenskimi šopki, vse je dalo slutiti, da želimo to slovesnost primerno proslaviti. In tako je tudi prav, to pozornost si ljudje, ki vztra-

jajo v kateremkoli kolektivu 10, 20, 30 in več let tudi zaslužijo. Tako pozornost zaslužijo tudi naši jubilaranti, ljudje, ki so tovarni ostali zvesti tudi takrat, ko se je bilo treba odreči temu ali onemu, da danes lahko s ponosom pokažemo na vse novozgrajene prostore, na vse na novo opremljene obrate, da lahko s ponosom povemo, da smo zaposleni v Induplati, v tovarni, ki jo poznajo kupci širom Jugoslavije, v tovarni, ki se vse

bolj uveljavlja tudi na zahtevnih svetovnih tržiščih.

Vabilu so se poleg jubilarantov odzvali tudi predstavniki samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in sindikata.

Za svojo zvestobo kolektivu so jubilaranti prejeli priznanja in vrednostne bone. Prinesitelj tega vrednostnega bona lahko kupi blago na oddelkih veleblagovnice v Domžalah — je pisalo na kartončkih.

Kaj si bodo kupili, je morda le nekoliko nerodno povprašati, to je tudi prepuščeno vsakemu posamezniku, tako radovedni že skoraj ne moremo biti, a kljub vsemu — pogovarjali smo se z njimi — ne z vsemi, izbrali smo jih nekaj in te vam v kratkem klepetu v nadaljevanju predstavljamo.

KIMOVEC JOŽI, konfekcija Mengeš:

V Induplati sem prišla prvič 30. decembra 1948. leta. Še danes se spominjam, da smo ta dan delali le 6 ur in tudi to vem, da sem za teh 6 ur prejela 32 din nagrade (starih seveda). V pripravljalnici, kjer je bilo moje prvo delovno mesto, sem bila zaposlena približno štiri leta, nato sem Induplati zapustila in se zaposlila v bližnjem Lipu. Tudi tam nisem ostala dolgo, rodila sem prvega otroka in po porodu zaradi neurejenega otroškega varstva ostala doma.

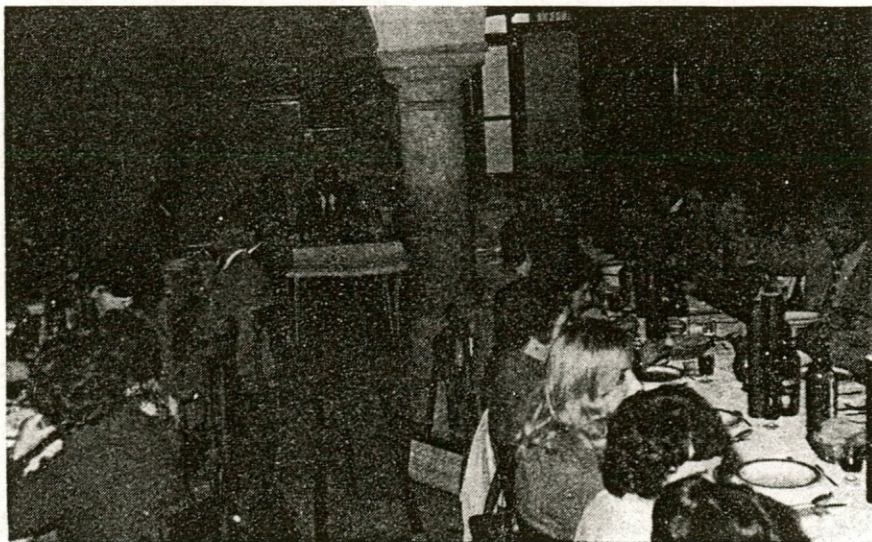
Včasih varstvo še približno ni bilo urejeno tako kot je danes, tako da mladim mamicam skoraj ni več potrebno ostajati doma. Sin je rasel in šel v prvi razred osnovne šole, jaz pa nazaj v službo in spet sem prišla v »Induplati — nazaj v pripravljalnico. Ne za dolgo veste, »naročili« smo drugega otroka in tudi pri tem sem ostala pet let doma. Seveda mi danes vsa ta leta, ko nisem bila zaposlena, hodijo narobe, žal pa mi ni, saj je bilo to storjeno za otroke, za njih pa je vsaka mati pripravljena narediti marsikaj. Ponovno sem se vrnila v Induplati in od leta 1973 sem zaposlena v obratu konfekcije v Mengšu, na delovnem mestu rezanje prtov.

Rada hodim na delo, lepo je biti v kolektivu in lepo je delati, če je človek zdrav. To pa mi zadnje čase ne služi več dobro. Le zdrav človek je lahko kos vsakdanjim naporom, če pa si bolehen, je težko. Ne dosega se norma, kar pa se potem pozna tudi pri osebnem dohodku.

S sodelavci se lepo razumemo, že pride kaj, toda vedno se vse uredi. Prijetno je delati v manjšem kolektivu in naša konfekcija v Mengšu to je, vendar pa bi bila še rajši v matični tovarni, občutek pripadnosti je drugačen, je večji.

Tega srečanja smo se vsi razveselili, večkrat bi se morali takole skupaj povesečiti.

Nadaljevanje na 4. str.

Z letošnjega srečanja jubilarantov

Drage sodelavke in sodelavci — jubilanti!

Nadaljevanje s 3. strani

BULIČ MARJANA —
konfekcija Radomlje

Marjana je bila verjetno ena najmlajših jubileantk. V Induplati je zaposlena 10 let, prišla je, ko še ni imela polnih 15 let.

Nekaj mesecev sem bila zaposlena v oddelku težke konfekcije oz. v ceradnem oddelku, je povedala, sedaj pa sem že dobrih devet let na istem delovnem mestu — krojenje šotorov (vojaških, civilnih). To je režijsko

pravljalnici na delovnem mestu prevzem blaga.

Delamo v dveh izmenah — dopoldne in popoldne, vendar me to ne moti.

Vedno sem rad delal in tudi na tem delovnem mestu se dobro počutim. Stanujem na Viru pri Domžalah, na delo se vozim s kolesom, tudi peš jo mahnem, če je vreme slabo.

Delo samo je kar naporno, tudi po petkrat je treba premetati blago, da pridem do dna, do kopnega, kot pravimo mi. Ob koncu dela sem včasih pošteno utrujen. Ne bi hotel kritizi-

ljeni prav nič potrpeti in ker znamo premalo prisluhniti ljudem.

Zdrav sem, in če bo tako še v bodoče, se zares ne morem pritoževati. V vseh desetih letih sem imel samo osem dni bolniškega staleža.

Za vsako malenkost res nisem doma, nekateri pa izkoristijo prav vse in so kar preveč pogosti obiskovalci naše ambulante.

Takole prijetno srečanje mi veliko pomeni, veselje in zadovoljstvo človeka pomladijo, no prav zares, danes se počutim mlajšega.

MARIJA MALEŽ —
TOZD Maloprodaja Jarše:

Dvajset let res ni malo, veliko se zgodi v tako dolgem obdobju, gotovo preveč, da bi se človek lahko vsega spomnil in povedal in preveč, da bi lahko vse zapisali na tem mestu.

Deset let sem delala v materialnem knjigovodstvu, čeprav me delo v pisarni ni nikoli resnično veselilo.

Vedno sem si želela delati na takem mestu, kjer bi neposredno kontaktirala z ljudmi, želela sem si »živega« delati.

Z dograditvijo trgovine se mi je ta priložnost ponudila. Zapustila sem knjigovodstvo in odšla v trgovino.

Sem izučena trgovka, zato z delom nisem imela težav. Nekaj mesecev sem bila pomočnica, nato pa poslovodja in na tem mestu sem še danes.

Največje veselje in največje zadovoljstvo ima človek, če si izbere oziroma dobi delo, ki ga opravlja z veseljem.

Delo je pestro in zahtevno, a vse se naredi, če delaš v sredini, kjer se ljudje na svoje delo razumejo.

Najhuje je v času, ko se prodajajo šotori ali prigrade za prikolice. Ze-

Nadaljevanje na 5. strani

delo, vendar zelo odgovorno in delava po dve skupaj.

Za en šotor imamo po dve ali po tri šablone. V osmih urah odreževa po 50, če so manjši šotori pa tudi po 100 kom posameznih delov. Predno pričnemo z delom, je treba tkanino pregledati, paziti je treba na tkalske napake. Režemo za Mengeš in za Mokronog, tu bodo z otvoritvijo novega obrata pričeli s kompletnim krojenjem sami. V začetku je bilo težko, danes pa mislim, da kaj drugega sploh ne bi mogla delati. Zares, človek se vsega navadi.

Dobro se razumemo med seboj, saj nas niti ni veliko, mislim da okrog šestdeset.

Zadovoljna sem, ker nimam težav s prevozi, stanujem v Radomljah in 20 minut hoje je včasih kar prijetna rekreacija.

Tega srečanja, še posebno pa jubilejnih nagrad res nismo pričakovali. Lepo, da se je to obdržalo.

PROSENC ANTON —
prejemarna:

Več kot trideset let imam že delovne dobe, v Induplati pa sem deset let.

Najprej sem bil čistilec strojev v tkalnici, odkar pa je bila ukinjena tretja izmena, pa sem zaposlen v pri-

rati, a vendar se mi zdi, da je to delo premalo cenjeno in prenizko ocenjeno.

Toliko samo mimogrede, saj se z ljudmi dobro razumemo in to mi veliko pomeni. Danes se pravo razumevanje le še težko najde. Mislim, da je veliko namišljenega nezadovoljstva, veliko, ker ljudje niso priprav-

Čestitke ob jubileju — 30 let zares ni malo

Sporazumevanje z dobavitelji

V zadnjih mesecih nam vse več dobaviteljev pošilja samoupravne sporazume, ki urejajo devizno oz. dinarsko pokrivanje dobavljenega materiala. S temi sporazumi si naši dobavitelji poskušajo zagotoviti devizna sredstva za uvoz surovin, ki jih potrebujejo v svoji proizvodnji oz. nadomestilo v dinarjih zaradi kupovanja deviz. Če namreč z izvozom ne ustvarijo dovolj deviznih sredstev, morajo devize kupiti, take devize pa so navadno drage.

Precej dobaviteljev pa skuša s sporazumi, ki nam jih pošiljajo, enostavno doseči zvišanje cen svojih proizvodov za določen odstotek. Žal je trenutna situacija zaradi pomanjkanja skoraj vseh vrst surovin, predvsem pa preje, taka, da za nekatere dobavitelje mirno lahko rečemo, da so nas izsiljevali oz. nas še izsiljujejo z grožnjami, da bodo ustavili že tako neredne in skromne dobave, če sporazuma z njimi ne bomo podpisali.

Kljub temu do sedaj nismo sprejeli vseh samoupravnih sporazumov. Poleg tega smo se z vsemi dobavitelji poskušali dogovoriti, da jim dobavljenega materiala ne pokrivamo devizno, ampak da jim plačujemo dinarsko nadomestilo. To je za nas veliko bolj ugodno, saj imamo deviznih sredstev še za lasten uvoz premalo. Dogovorili smo se, da bomo dobave devizno pokrivali le Ohisu iz Skopja in Gorenjski predilnici iz Škofje Loke.

Z Ohisom, ki nam dobavlja malon vlakno, smo podpisali Dogovor o poslovno tehničnem sodelovanju in Samoupravni sporazum o združevanju

dela in sredstev. Do zdaj smo na njihov devizni račun izvršili prenos deviz v višini 35.000 US \$, delno pa bomo dobave vlakna pokrili dinarsko.

Gorenjska predilnica, od katere kupujemo bombažno in dralon prejo, nam je poslala v podpis Samoupravni sporazum o skupni oskrbi s surovinami in skupnim nastopom na tujih trgih z Aneksom in Samoupravni sporazum o dolgoročnem poslovnem sodelovanju ter o združevanju dela in sredstev. Oba sporazuma in aneks smo podpisali, deviznih sredstev pa jim do sedaj še nismo odstopali, ker jih imamo resnično premalo. Svoj dolg smo delno poravnali tako, da smo jim odstopili bombaž, ki nam ga je dala Vojna pošta na podlagi sklenjenih pogodb, razliko pa bomo morali pokriti devizno. Gorenjska predilnica je zaradi pomanjkanja deviznih sredstev trenutno popolnoma ustavila proizvodnjo dralon preje, prav tako pa nam že ves mesec ni dobavila bombažne preje, ker jo prodajajo na zunanje tržišče, kjer dosežejo tudi višjo ceno.

Dobave Predilnice Litija so zelo neredne, kljub temu, da smo podpi-

sali z njimi Samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev, ter o trajnem poslovnem sodelovanju in dva Dogovora. Za vso dobavljeno prejo jim na podlagi mesečnih obračunov plačujemo dinarsko pokritje. Res pa je, da nismo sprejeli njihovega Samoupravnega sporazuma o urejanju medsebojnih razmerij pri razporejanju dohodka. Sporazum je namreč, ne samo po našem mnenju, ampak tudi po mnenju SDK, popolnoma nesprejemljiv. Po tem sporazumu naj bi Predilnici Litija plačevali tudi razliko med prodajno ceno, ki jo Predilnica doseže na inozemskem trgu in prodajno ceno, ki velja na domačem trgu.

Dinarsko pokritje plačujemo tudi Printeksu iz Prizrena, ki nam dobavlja česano bombažno prejo Nm 50/2. V zvezi s tem smo podpisali Samoupravni sporazum o poslovnem sodelovanju. Vrnili smo jim tudi podpisan Samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev ter ustvarjenih deviz, vendar pa Printeks zaenkrat ne vztraja pri deviznem pokrivanju dobavljenega preje.

Zaenkrat še nismo podpisali samoupravnih sporazumov, ki smo jih v zvezi z deviznim oz. dinarskim pokrivanjem prejeli od Progres iz Prizrena, proizvajalca poliestrskih in poliamidnih filamentov. Prav tako ni podpisan Samoupravni sporazum o dohodkovnem povezovanju oz. združevanju dela in sredstev in dolgoročnem sodelovanju, ki nam ga je poslal Melamin iz Kočevja, od katerega kupujemo pomožno sredstvo melapret. Z obema dobaviteljema se bo potrebno še dogovoriti in najti skupne ustrezne rešitve.

Zahtevek za devizno pokrivanje dobavljenega materiala smo prejeli tudi od DO Mega Zagreb. Glede na to, da smo večino potrebnega materiala od tega dobavitelja kupili že v prvem in v začetku drugega kvartala letošnjega leta, zahtevek ni bil realiziran. Lahko pa pričakujemo, da bo dobavitelj v začetku leta 1981 poslal nov zahtevek za devizno pokrivanje.

Kurzweil Breda

Drage sodelavke in sodelavci — jubilanti!

Nadaljevanje s 4. strani

lo veliko jih prodamo, pošiljamo jih v najjužnejše kraje Jugoslavije, a vseh kupcev ne moremo nikoli zadovoljiti, še vse premalo jih izdelamo, zato ni malo tistih, ki se morajo v zadnjem trenutku odločiti za drugo varianto dopustovanja.

Prijetno smo presenečeni, tudi če denarja ne bi bilo, ljudje bi vseeno prišli. Važna je dobra volja, važna je pozornost in namen, izreči nekaj vzpodbudnih besed. Delo nas toliko obremenjuje, da ni nobenega časa za sočloveka, a taka srečanja nas zbližujejo.

Najiskreneje se vam zahvaljujem za priznanje, katerega ste mi podelili ob tovarniškem prazniku 17. septembra oziroma ob priliki 30-letnice samoupravljanja.

Bil sem zadržan, zato se slavnostne seje delavskega sveta DO nisem mogel udeležiti.

Vse člane delovnega kolektiva lepo pozdravljam in želim še mnogo uspehov

Ivan Oven

Rezultati referendumov

Dne 22. 10. 1980 so bili v združenih TOZD in DSSS delovne organizacije izvedeni referendumi za naslednje predloge:

— samoupravnega sporazuma o temeljnih plana delovne organizacije za obdobje 1981—1985;

— temeljev plana TOZD oz. DSSS za obdobje 1981—1985;

— spremembe in dopolnitve statuta (samo TOZD Maloprodaja).

Rezultati glasovanja na referendumi so sledeči:

1. Predlog samoupravnega sporazuma o temeljnih plana delovne organizacije je bil sprejet v vseh združenih TOZD in DSSS, in sicer:

v TOZD Proizvodnja z 51 % večino vseh zaposlenih (od 530 zaposlenih se je glasovanja udeležilo 434 zaposlenih, 270 glasovalcev je glasovalo za predlog, 144 glasovalcev je bilo proti, 20 glasovnic pa je bilo neveljavnih);

v TOZD Konfekcija s 64 % večino glasov vseh zaposlenih (od 283 zaposlenih se je glasovanja udeležilo 242 zaposlenih, 180 glasovalcev je glasovalo za predlog, 38 glasovalcev je

bilo proti, 22 glasovnic pa je bilo neveljavnih);

v TOZD Restavracija s 85 % večino glasov vseh zaposlenih (od 20 zaposlenih se je glasovanja udeležilo 19 zaposlenih, 17 glasovalcev je glasovalo za predlog, en glasovalec je bil proti, ena glasovnica pa je bila neveljavna);

v TOZD Maloprodaja s 70 % večino glasov vseh zaposlenih (od 23 zaposlenih se je glasovanja udeležilo 17 delavcev, 16 glasovalcev je glasovalo za predlog, ena glasovnica je bila neveljavna);

v DSSS s 67 % večino glasov vseh zaposlenih (od 146 zaposlenih delavcev se je glasovanja udeležilo 108 delavcev, 98 glasovalcev je glasovalo za predlog, 4 glasovalci so bili proti, 6 glasovnic pa je bilo neveljavnih).

2. Predlog temeljev plana TOZD Proizvodnja za obdobje 1981—1985 je bil sprejet z 52 % večino glasov (276 glasovalcev je glasovalo za predlog, 139 zaposlenih je bilo proti, 19 glasovnic je bilo neveljavnih).

Predlog temeljev plana TOZD Konfekcija za obdobje 1981—1985 je bil sprejet s 63 % večino glasov vseh

zaposlenih (178 glasovalcev je bilo za predlog, 44 glasovalcev je glasovalo proti, 19 glasovnic je bilo neveljavnih).

Predlog temeljev plana TOZD Restavracija za obdobje 1981—1985 je bil sprejet z 90 % večino glasov (18 glasovalcev je glasovalo za predlog, en glasovalec pa je bil proti).

Predlog temeljev plana TOZD Maloprodaja za obdobje 1981—1985 je bil sprejet s 74 % večino glasov (17 glasovalcev je bilo za predlog, neveljavnih glasovnic oz. glasov proti ni bilo).

Predlog temeljev plana DSSS za obdobje 1981—1985 je bil sprejet z 68 % večino glasov (100 glasovalcev je bilo za predlog, 4 glasovalci so bili proti, 4 glasovnice pa so bile neveljavne).

3. Predlog sprememb in dopolnitev statuta TOZD Maloprodaja glede poslovnih enot v Sarajevu je bil sprejet s 74 % večino glasov vseh zaposlenih (17 glasovalcev je glasovalo za predlog, neveljavnih glasovnic oz. glasov proti predlogu ni bilo).

Matjaž Pavlin

Obiskali smo partizanski Kolovec

Jesenske sence so vedno daljše in gostejše. Bliža se čas, ko tudi zemlja zahteva počitek, da bi si nabrala novih moči. Kamniške planine je že zapadel sneg in Menina planina blešči, ko jo obsije jutranje sonce.

Tovarniški aktiv ZB Induplati, je na svoji seji sprejel predlog tajnika ing. Orehka, da letos nekje v naravi obudimo spomine na partizanske poti in se v dnevih pred prvim novembrom priklonimo tistim, ki so dali vse za to, kar mi v svobodi imamo.

Ne čas in ne zelenje ne smeta zabrisati spomina nanje — svetla lučka na robu gozda mora odsevati tudi v naših srcih v znak zahvale.

Namenili smo se obiskati bližnji Kolovec. Na kraju, kjer je stal pred tristo leti grad, so le še razvaline, pokriva jih robidovje in mah. Prav sredi gozda je stal na vzpetini in je bil težko dostopen za tedanje čase. Lovci vedo povedati, da se vsako zimo divjadi zatečejo v kolovške gmajne, ko se umikajo pred snegom iz višjih predelov.

To so prav dobro vedeli tudi partizani, saj so se nemalokrat oglasili v vaseh Dupeljne, Lašna, Lipa in od tu odhajali v nove borbe.

Zbrane nas je pozdravil predsednik, ter izrazil željo, da obudimo tovarštvo, ki nas je vezalo v času borb, obenem pa se spomnimo graditeljev velike zgradbe — naše neuvrščene Jugoslavije. Naši narodi so se v NOV uprli mračnim silam in se

zoperstavili tehniški zaostalosti in socialni revščini.

Mnogi naši tovariši so že odšli, zapustili pa so nam svoje delo, ki je jamstvo za prihodnost.

Tam, kjer je nekoč stala Bunčkova domačija, stoji sedaj spomenik žrtvam. Domačijo so požgali, kakor so požgali Rašico, Zlato polje, Koreno in druge vasi.

Samo mecesni ob žrtveniku so bili neme priče človeškega zla. Iskra upora pa ni ugasnila vse do zmage nad okupatorjevim nasiljem.

Jugoslavija je znana svetu po junških borbah naših narodov, poznajo jo po njenem velikem sinu — tovarišu Titu.

V pogovoru so bila postavljena tudi vprašanja glede bolezni, upokojitve, minulega dela, celo stabilizacije smo se dotaknili. Tov. Orehek nam je osvetlil sedanji gospodarski položaj, govorili smo o tem, kakšna je naša odgovornost ob kopičenju raznih težav.

O tem in podobnem je tekla beseda, vsi pa se zavedamo, da bomo le v miru in z delom dosegli blagostanje in si zagotovili kruh za jutrišnji dan.

Ko smo zapuščali Kolovec, je pihal severni veter. Rumeno listje se je v vrtincih dvigalo in padalo na tla. Toliko lepote je v tem času v gozdu, da človek obstoji in občuduje.

Ob koncu bi se zahvalil tov. direktorju, ki nam je stal ob strani in

nam omogočil to prijetno tovariško srečanje. Beseda zahvale gre tudi lovski družini Domžale, ki nam je odstopila prostor v lovski koči.

Drago Limoni

Pred dnevi sem prejel priznanje, katerega mi je vaša delovna organizacija podelila ob priliki počastitve 30-letnice samoupravljanja vašega podjetja.

S tem se čutim počaščenega, ker vidim, da vaš delovni kolektiv ni pozabil na skromne doprinose nekdanjih sodelavcev v razvijanju podjetja skozi minula leta.

Žal vašega vabila k slavnosti ni seji nisem pravočasno prejel, ker sem bil ta čas v Umagu.

Kljub temu se celemu kolektivu najtopleje zahvaljujem za pozornost, z željo, da bi še naprej žel uspehe, tako v gospodarskem kot v samoupravnem pogledu.

Vsem lepe pozdrave, vaš nekdanji sodelavec

Jože Mavko

Delovni dosežki...

Sedaj pa zares samo še malo, morda samo še nekaj dni in člani našega kolektiva, zaposleni v konfekciji v Mokronogu, se bodo preselili iz starih, dotrajanih, predvsem pa neprimernih prostorov, v nove.

V našem glasilu smo o Mokronogu že marsikaj napisali in ljudje so lahko na ta način spremljali ves potek adaptacijskih del, ki so bila potrebna za preureditev in posodobitev zgradbe, v katerem bo svoje delo nadaljevalo 63 delavcev, kolikor jih je danes zaposlenih v konfekciji v Mokronogu.

Te ljudi ali vsaj jutranjo izmeno smo hoteli še najti za stroji v starih prostorih, vendar z mislimi že v novih, kamor izza prvega ovinka v času malice gotovo radi pogledujejo.

Slišati smo hoteli, kako se počutijo danes, ko dan selitve ni več stvar leta, mesecev ali tednov, temveč samo še nekaj, največ teden dni.

Jutro, ko sva se z Janezom podala na pot, je bilo mrzlo in nekoliko megleno, meteorologi pa so nam v jutranjih napovedih zagotavljali še en dan lepega sončnega vremena.

Pa je bila volja, srečati se s temi ljudmi in videti to lepo dolenjsko pokrajino, morda zato še večja.

Vzpodbuda je torej tu, kajti »brskati« takole po ljudeh, jih spraševati po prijetnem in o tistem, o čemer včasih beseda prerada teče in kar včasih tudi zaboli, niso ravno največji užitki.

Mokronog in celo okoliški grički so bili zaviti v gosto meglo, ko sva prispela in se ustavila pred zgradbo, kjer je današnja krojilnica in kjer je brnelo nekaj šivalnih strojev.

Prostor je zares majhen in za težko konfekcijo neprimeren. V Mokronogu so včasih izdelovali predvsem šotorska krila, danes pa izdelujejo

večje šotore in prigrade za prikolice IMV.

Prostor je bil kar hladen, termoakumulacijska peč se je komaj polnila, saj jo čez soboto in nedeljo izključijo, ker se bojijo, da ne pride do nesreče in šele popoldanski izmeni bo nudila tisto svoje udobje.

Bila sva jim v napoto in stopila sva nekaj deset metrov naprej do druge zgradbe, kjer je večina zaposlenih. Tu je bilo kar prijetno toplo, tudi prvi sončni žarki so že greli skozi okna.

Tudi tu so stroji brneli na vso moč, žensk pa se izza kupa blaga, ki je naloženo vse okrog, skoraj ni videlo.

O svojem delu in o svojih željah so takole pripovedovali.

BORŠTNAR ZINKA — ŠIVILJA:

Naš največji problem tu je prostor, ni življenjskega prostora. Včasih, ko smo šivali še šotorska krila, je bilo že nekako. Sedaj, pri šivanju večjih šotorov pa je ta problem zares pereč. Komaj pridemo do stroja, vse je založeno, težko je manipulirati s temi velikimi kosi blaga. Za izdelovanje tako velikih artiklov ti prostori res niso primerni.

Zelimo si toplih malic, za bloke, ki jih dobimo, lahko kupimo le hrano v bližnji trgovini, ta pa je hladna.

Malicamo v prostoru, ki ga imamo za garderobo, za skladišče in za kuhinjo.

Nov obrat smo dočakali z največjim veseljem, lahko rečem, da je to naša rešitev.

Prostore smo videle. Izredno so lepi, sončni, zračni. Sanitarni prostori so opremljeni celo s tuši.

Tov. Štih — prostori so lepi

Centralna kurjava bo ogrevala vse prostore, pripravljena je razdelilnica za hrano in jedilnica.

Kdo nam bo kuhal, oziroma od kje se bo hrana vozila, še ne vemo, mnžnosti pa so.

Brale smo sestavek v Dolenjskem listu. Težko je o vsem tem konkretno razpravljati, veliko se o tem nismo pogovarjali. Osebnost sem za TOZD.

ALBINA OLGA — KONTROLA IZDELKOV:

Te nove prostore smo komaj dočakali. Pogoji za delo so bili zares nemogoči. Mize za kontrolo so premajhne, skladišnega prostora skoraj nimamo, ogrevanje je simbolično.

Tudi topli obroki so problem zase. Včasih so nam jih pripravljali v bližnji gostilni, pri Žlajpah. Tega nimamo več in hrano si nosimo s seboj.

Zadovoljni smo, da je obrat v Mokronogu sploh obstal in kar ne moremo verjeti, da je selitev pred vrati, čeprar smo jo zares težko pričakovali.

Tako lepih in velikih prostorov nimajo povsod, lahko bomo ponosni na vse pridobljeno. Lahko bomo šivale velike šotore, kvaliteta bo lahko še boljša.

Rada bi povedala, da nas zelo motijo te hitre menjave artiklov, ki jih izdelujemo. Komaj se šivilja navadi enega artikla in dosega večjo normo, že je tu drug izdelek, drug artikel, in spet se je treba privajati.

O tem, ali bomo imeli svoj TOZD ali ne, se ne pogovarjamo veliko.

Vestna in delovna kot vedno

Delovni dosežki...

JOŽE BARTELJ — KROJILEC ŠOTOROV:

V starih prostorih sem vse od začetka, in to je pet let. Za nekdanje zahteve in za izdelke, ki so jih tu nekoč izdelovali, so ti prostori že bili uporabni.

Za krojenje in šivanje teh velikih šotorov pa je vse pretesno. Za krojilno mizo se človek komaj obrača, tudi premajhna je. Pri prinašanju materiala v prostor enostavno snamemo vrata, ker drugače ne gre.

Poleti je tu zelo vroče, pozimi pa si z eno pečjo kar premalo ogrejemo.

Prehrana, mislim na malico, ni bila urejena. V novih prostorih so za to vsi pogoji, le kdo nam bo kuhal, še ne vemo. Mogoče bi se pomenili

z Iskro, to bi se verjetno dalo, seveda ob primernem finančnem prispevku.

Novi prostori so zares lepi, upam, da nam bodo boljši pogoji pri delu pomagali tudi do boljših osebnih dohodkov.

»Plača«, ki jo dobivam sedaj, res ni velika, poprimem pa za vsako delo.

Včasih nas je že skrbelo, da nam bo zmanjkalo dela, sedaj se nad tem ne moremo pritoževati, dela je veliko — to pa je tudi najvažnejše.

Tako nekako smo se pogovarjali z našimi dolenjskimi sodelavci. Prijetni in pridni ljudje so to. Svojega veselja nad skorajšnjo selitvijo ne morejo skriti. Ne bodo šeli dni, če bi se še kaj zavleklo, sedaj vedo, da se bodo preselili, in to še pred zimo.

— ni še izdelana predelna stena v kurilnici.

Objekt je tako solidno adaptiran, da komisija smatra, da ni potrebno imeti poskusnega obratovanja v smislu določb čl. 53 zakona o graditvi objektov.

A. L.

ČLANOM DS IN VSEM OSTALIM ČLANOM KOLEKTIVA

Z velikim veseljem in spoštovanjem sem prejela vaše cenjeno vabilo za slavnostno sejo DS DO in moram priznati, da me je zelo prijetno prese-netilo.

Z njim ste me spomnili na tista težka pa vendar srečna leta, ki smo jih tedaj skupaj preživeli ob delu, ki ga danes tako uspešno nadaljujete vi mlajši.

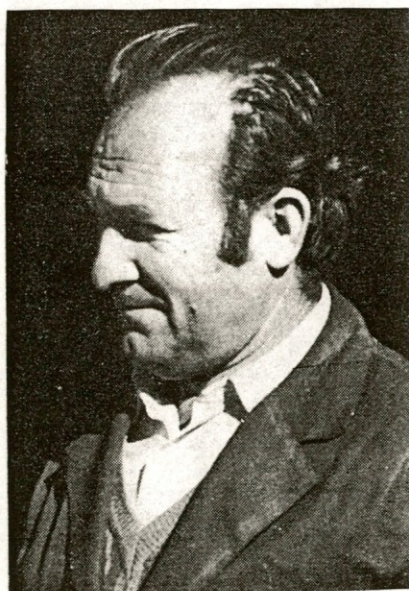
Zal mi starost in zdravstveno stanje ne dopuščata, da bi se udeležila praznovanja ob 30. obletnici samoupravljanja.

Po tej poti zato iskreno čestitam vsem članom kolektiva in njegovim upokojevcem za ta veliki jubilej, z željo, da bi še v bodoče dosegali velike uspehe in še bolj krepili samoupravljanje.

Želim, da tudi v bodoče ne bi pozabili na nas, ki smo ga s takim navdušenjem sprejeli in gojili kot svojo pravico in dolžnost.

Vse lepo pozdravljam!

Upokojenka Bernarda Zbogar

Za vsako delo poprimem

Ob koncu naj zapišemo še to:

V torek, 28. 10. 1980, se je v Mokronogu sestala komisija za tehnični pregled rekonstruiranih prostorov stare šole v Mokronogu.

Komisija je na osnovi pregledane tehnične dokumentacije, izvršenih del, predloženih atestov, izjav in rezultatov opravljenih meritev ugotovila, da so vsa gradbena in elektro strojna dela pri predmetni adaptaciji objekta izvedena zadovoljivo in varno, tako v statičnem pogledu kot v pogledu varnosti objekta pred požarom in varno za življenje in zdravje ljudi, promet, sosednjih objektov ali okolice z upoštevanjem vseh standardov, predpisov in normativov za tovrstne objekte, vendar s pripombo, da bo investitor odpravil še manjše pomanjkljivosti.

Te pomanjkljivosti pa so:

- ni še asfalta pred zgradbo in pred dovozno rampo,
- niso montirana železna vrata iz kurilnice in v podstrešje,

Preselile se bomo

Ograjo je treba prepleškati

Prekopljí zemljo jeseni

Stara pesem, lepa pesem. Prekopljí zemljo jeseni je tudi že stara pesem, ki jo nenehno ponavljamo, vendar ostane običajno pri starem in vrt prekopavamo šele spomladi. Le redkokdaj pomislimo, kakšne so prednosti jesenske kopí, zato je prav, da jih spet naštejemo.

Z jesensko zimsko kopjo dajemo zemlji možnost, da do pomladi pre-

zebe in da se usede. Odprta brazdnata površina laže sprejema podnebno vodo, zemlja se že pozimi napoíí vlage. Ta pa vpliva zelo ugodno na pomladansko kalitev semen in na poletni razvoj zelenjadnic. Brazde, oziroma grude naj ne bodo prevelike, le drobnejše razpadajo zaradi mraza hitro in temeljito. Do pomladi je vrt na površina ena sama rahla prst, ki

jo zlahka zdravnamo. Jeseni prekopen svet je spomladi takoj pripravljen za setev. Če bi zemljo prekopavali šele spomladi, zelo zgodnje setve sploh ne bi bile mogoče, ker se zemlja ne usede dovolj. Mnoge setve zahtevajo ravno usedeno zemljo, ki dovaja iz globine neprestano vlago. To so predvsem grah, čebula, drobnjak, peteršilj, korenček, solata, novozelandska špinača, majaron itd.

Jeseni, ko so grede prazne, pridelki pospravljeni, začnemo z zimsko kopjo hkrati z gnojenjem. Po kolo-barju pride hlevski gnoj vsako drugo ali tretje leto na grede. Brez gnoja le težko vrtnarimo, kajti gnoj izboljšuje hranilne, fizikalne in biološke lastnosti tal.

Brez gnoja in potrebnega humusa niso rudninska gnojila dovolj učinkovita, slabo se izkorišča fosfor, izpirata se dušik in apno, hranila niso harmonična. Če gnojimo jeseni, ni tako pomembno, ali je gnoj dovolj star in prelehan, celo svež gnoj smemo uporabljati, saj se do spomladi brez posebnih izgub razkroji, organske sestavine se mineralizirajo v soli, ki so dostopne koreninam.

Če hočemo, da bo gnoj pravilno in dovolj izkoriščen, moramo gnojiti jeseni ali vsaj pozimi, sicer ni prave koristi.

Za razkroj gnoja je potrebna vlaga, ki jo je dovolj le v zimskih mesecih. Nekaj podobnega velja tudi za umetna gnojila. Če jih trosimo že jeseni, preidejo čez zimo v raztop, spomladi, ko začne rast, pa njihove soli že izkoriščajo rastline. Nekatera gnojila potrebujejo za svoj razkroj in za prehod v raztop precej časa.

Taka gnojila so Thomasov fosfat, apneni dušik in 40 % kalijeva sol. To trosimo jeseni, da prek zime izgubi škodljivi klor. Skratka — ko izvajamo jesenski kop, tudi gnojimo.

Pripravljeno po reviji
Moj mali svet

VRIME OKTOBRA

V oktobru burja, mraz,
v januarju sončen čas.

Če se drevje zgodaj obleti,
polje ob letu bogato rodi.

Če je Gal toploten in suh,
bo leto, ki pride, z močo

skopuh.

Gal suhoten obeta
sušo naslednjega leta.

Vlažen, mrzel Luka,
kmalu sneg prikuka.

Kakršno vreme Urška prinese,
tako se zima rada obnese.

Še o štipendiranju

Komisija za delovna razmerja DSSS je skladno s sklepom o razpisu štipendij v letu 1980 za šolanje na srednjih, višjih in visokih šolah, na svoji zadnji seji obravnavala vse prispele prošnje za dodelitev štipendij ter sprejela sklep:

Štipendije se dodelijo:

a) za šolanje na Srednji ekonomski šoli (4 štipendije)

Korošec Vandi, 2. letnik

Zargi Mariji, 3. letnik

Brojan Majdi, 1. letnik

Barle Anici, 2. letnik

b) za šolanje na Ekonomski fakulteti (2 štipendiji)

Kunej Karmen, 1. letnik

Pleše Darji, 1. letnik

c) za šolanje na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo (2 štipendiji)

Pavlin Nataši, 1. letnik

Žavbi Zdenki, 2. letnik

Po določilih pravilnika o delovnih razmerjih (določila so usklajena z ustreznimi samoupravnimi sporazumi o štipendiranju v SR Sloveniji oz. občini) veljajo za določanje višine štipendije, kriteriji učnega uspeha učencev in študentov ter enotna lestvica točkovnih vrednosti štipendij, in sicer:

a) za učence srednjih šol:

z zadostnim uspehom 400 točk

z dobrim uspehom 480 točk

s prav dobrim uspehom 590 točk

s odličnim uspehom 720 točk

b) za študente višjih in visokih šol s povprečno oceno 6,0—6,5 oz. 2,0—2,4 — 600 točk

s povprečno oceno 6,6—7,2 oz. 2,5—2,9 — 650 točk

s povprečno oceno 7,3—7,9 oz. 3,0—3,4 — 720 točk

s povprečno oceno 8,0—8,6 oz. 3,5—3,9 — 800 točk

s povprečno oceno 8,7—9,3 oz. 4,0—4,4 — 900 točk

s povprečno oceno 9,4—10 oz. 4,5—5 — 1080 točk

Število točk oz. višina posamezne štipendije se določil vsako leto na novo, tako da se upošteva doseženi učni uspeh v preteklem šolskem letu, razen za učence in študente v prvem letniku, kjer je enotna točkovna vrednost za štipendije učencev 480 točk, za študente pa 650 točk.

Štipendija se lahko poveča do 200 točk za tiste poklice, v katerih kadrov izrazito primanjkuje v skladu s

planom štipendiranja oz. ustreznim sklepom delavskega sveta.

Štipendistu, ki predčasno konča študij, se izplača štipendija kot enkratna nagrada na podlagi pogodbe o štipendiranju za čas, ko bi mu pripadala po pogodbi.

Vrednost točke se usklajuje ob začetku vsakega šolskega leta z gibanjem osebnih dohodkov zaposlenih v SR Sloveniji. Za leto 1980 znaša vrednost točke 3,26 din, kar predstavlja v primerjavi z letom 1979 povečanje za 25,2 %.

Komisiji za delovna razmerja DSSS oz. TOZD Proizvodnja sta sprejeli tudi sklep, da se dosedanjim štipendistom (Sinkovec Maja, STTS Kranj, Burja Cirila, gimnazija Poljane) valorizira štipendija oz. na podlagi aneksa štipendijska pogodba uskladi z določili pravilnika.

S pogodbami o štipendiranju je določeno, da so štipendije vezane na dobo šolanja, ki je za posamezno vzgojno izobraževalno organizacijo določena s predpisi, štipendisti se zavezujejo, da bodo redno in uspešno izpolnjevali vse svoje šolske obveznosti in s tem predložili tudi ustrezne dokaze, nadalje so v teh pogodbah določene tudi pravice dajalca štipendije, da začasno ustavi izplačevanje štipendije, v kolikor ugotovi, da štipendist ne izpolnjuje v redu in uspešno svojih šolskih obveznosti (zlasti če ima negativne ocene in če ne opravlja pravočasno izpitov in drugih šolskih obveznosti).

Štipendisti se tudi zavezujejo, da bodo takoj po končanem šolanju nastopili delo pri dajalcu štipendije in ostali pri njem v delovnem razmerju najmanj toliko časa, kolikor časa so prejeli štipendijo. Štipendisti so obvezni vrniti celotni znesek prejete štipendije, če po končanem šolanju ne nastopijo dela pri dajalcu štipendije, v primeru pa, da dajalec štipendije iz razlogov, ki so na njegovi strani, po končanem šolanju štipendista ne sprejme na delo, pa štipendistu ni treba vračati prejete štipendije.

Matjaž Pavlin

Balada o mačku in menzi!

Ni sicer v navadi, da bi mački pisarili v časopisje, vendar dandanes se dogajajo kaj čudne stvari v svetu, pa sem si mislil, da bi se tudi jaz malo oglasil v to vaše glasilce, saj sem končno tudi jaz del te vaše delovne organizacije.

Pravega imena mi pravzaprav nihče ne ve, še jaz sam ne, vendar me vsi kličejo Muc, pa naj tako tudi ostane. Vsak dan sem tu, vsako noč, v grdem in lepem, najsi bo neurje ali ne, v prostih nedeljah, sobotah in celo med prazniki me najdete. Je že tako, da mački bolj malo hodimo na počitnice.

Sleherni dan hodite mimo mene, nekateri me niti ne opazite, nekateri mi privoščite celo kakšno besedico (šc šc Muc, »bejž«), spet kakšen pogumen fant me brcne, starejše ženske pa mi večkrat vržejo košček

Z nestrpnostjo sem čakal tistega dne. Svečano sem se opravił, bil tam točno ob uri s privzdignjenim repkom, nasršeno dlako, svetlih oči (od ganjenosti), sem in tja sem malo pomigal z brki, vse to samo da bi bil ljudem bolj simpatičen. Pa nič! Ho-dijo ti oni mimo mene, kot da me ni. Gledam izraze na obrazih, mijau, mijau pa spet nič, nihče mi nič ne vrže.

Zakaj so takšni, razmišlja moja mačja pamet? Kaj niso zadovoljni z novo, boljšo malico? Verjetno bo nekaj takega, sicer bi mi gotovo kdo kaj vrgel. No, ni čisto res, da nič ne dobim, zadnjič mi je nekdo vrgel pol suhe žemlje. Res ste čudni ljudje, tudi suhe žemlje jeste? Kaj je to zdaj kakšna nova človeška specialiteta? Naj bo že karkoli, nam mačkom to ne tekne preveč.

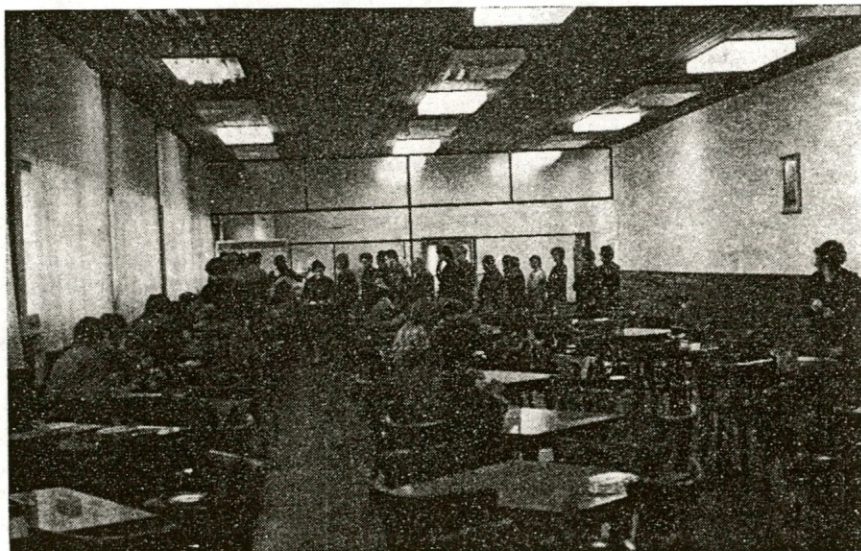
Razmišljam in sem ugotovil, da sem imel prej vsaj kruha zadosti, zdaj pa še tega ni, da o mojih pečenkah in mleku iz sanj sploh ne govorim, mijau. Baje se dobi kruh za denar, a kaj, ko mi mački pač nimamo denarja.

Oni dan sem se splazil k ograji in s hrepenenjem zrl k stari menzi, a glej ga zlomka, kar naenkrat nisem nič več videl, ker so tlačili kruh skozi špranjo pri vratih. Mijau, koliko kruha, toliko ga pa še živ dan nisem videl na enem mestu. Pa mislite, da mi je kdo kaj vrgel? Nak, to se pa ni zgodilo, denarja pa, kot že veste, nimam. Vidite, to pa je že prava mačja krivica.

Mislim, da sem dosti potarnal, malo mi je lažje, kar brki so se mi zasukali od veselja, da sem se končno opogumil in oglasil.

Ljudje, pa še eno prošnjo bi imel, prosim vas z vsem mačjim srcem, da mi malo večkrat kaj vržete, pa če res ne gre drugače, pa vsaj kruh, saj je to tudi nekaj, od nečesa moram vendar tudi jaz živeti.

Vaš Muc

Nova jedilnica

kruha (fuj, samo kruh, kaj v tej vaši menzi res nič drugega ne jeste?).

Moj sivi kožušček se res nekam sveti, tudi rejen sem še nekako, vendar imam občutek, da postajam iz dneva v dan bolj slaboten.

Ceprav mačji rod ponavadi ne prebira časopisov, sem jaz pred časom prebral (nekaj nas zna tudi brati), da bo nova jedilnica v podjetju. Joj, kako mi je od veselja zatrepotalo ubogo mačje srce, končno nova jedilnica, boljša hrana, torej bo tudi mene doletelo kaj boljšega. Veliko se je govorilo, kako da bo lepa naša nova jedilnica, pokukal sem notri, in res mi je bila všeč. Toliko sem o tem razmišljal, da se mi je celo sanjalo o slastnih pečenkah, toplem mleku, mlečnih izdelkih, pecivu, maslu, o prijaznih kuharicah in o ostalih dobrotah.

Sodelavkam iz tkalnice se najlepše zahvaljujem za obiske na dermatološki kliniki v času mojega zdravljenja.

Posebno se zahvaljujem viš. med. sestri Majdi Škrinjar za vse vzpodbudne besede in za izkazano pozornost.

Angela Lončar

Tekmovanje naših igralcev namiznega tenisa z ekipo iz Danske

Na enotedenskem obisku po Sloveniji je bila namiznoteniška ekipa ESBJERG iz južne Danske. To ekipo sestavljajo samo mladi perspektivni igralci, ki si tako nabirajo mednarodne izkušnje.

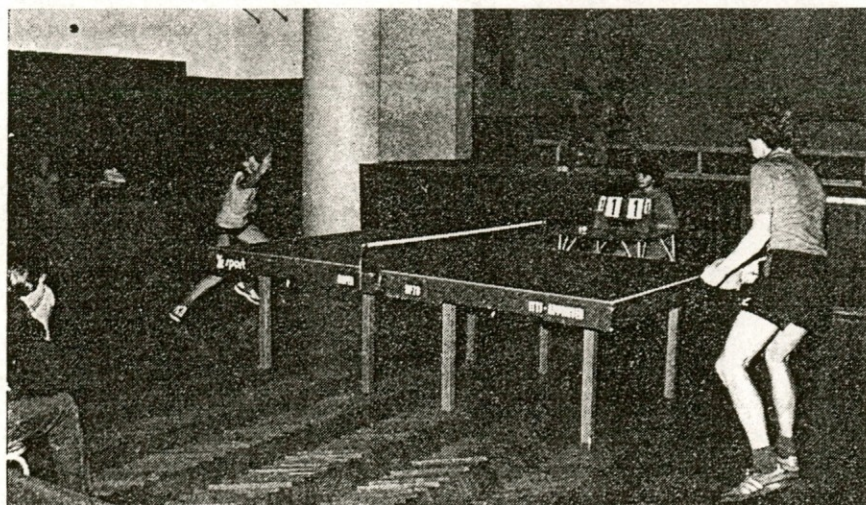
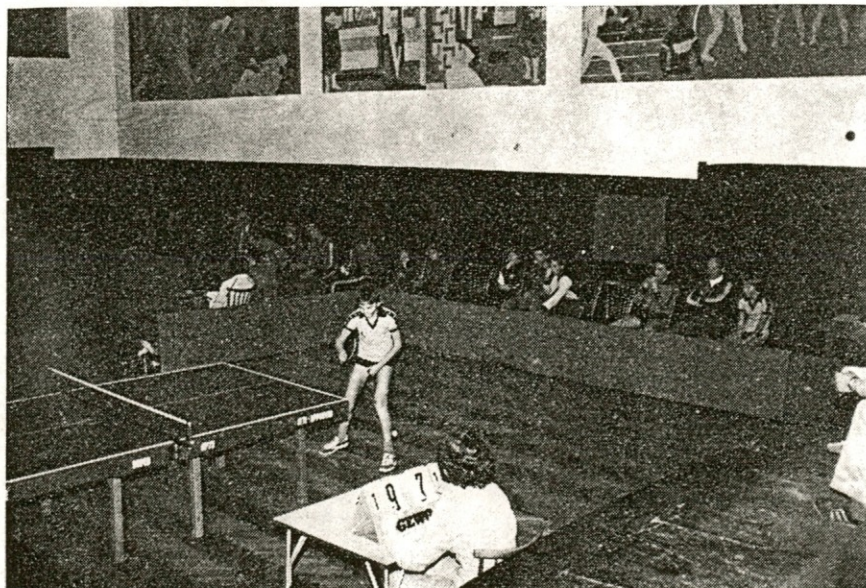
Danska ekipa je obiskala namiznoteniške centre: Ljubljano, Kočevje, Kranj in Jarše. V vseh krajih, ktere je obiskala, je imela prijateljska srečanja z domačo ekipo.

Pri nas v Jaršah je bil poleg dvojboja domače mladinske ekipe z dansko ekipo še dvoboj ekipe Slovenije s prvo ekipo iz Esbjerga. Ni slučajno, da so si za to pomembno srečanje slovenske reprezentance izbrali ravno Jarše, kajti imamo daleč naokoli najbolj primerno dvorano za igranje namiznega tenisa, kakor tudi izkušnje pri organizaciji večjih tekmovanj.

Pred začetkom prijateljskega tekmovanja smo si po pozdravu zamenjali spominska darila. Mladinska reprezentanca Slovenije, ki jo je vodil sekretar zveze, se je srečala s I. ekipo iz Danske ter zmagala z rezultatom 5 : 0. Naša mladinska ekipa Partizana v postavi: Kralj, Farkaš, Surla pa z II. ekipo iz Danske, tu pa več kot gladek poraz tudi nismo pričakovali.

Ob zaključku smo jim priredili skromno zakusko, ob kateri smo izmenjali mnenja o delu z mladimi igralci, kakor tudi o načinu tekmovanja. V prijetnem vzdušju je čas hitro minil, posloviti smo se morali, gostje so se nam zahvalili za gostoljubnost ter nas povabili na povratno srečanje na Danskem.

Rajko Kavčič

PRIPRAVIMO SADNI SOK ZA ZIMO

S pravilno pridelavo lahko izkoristimo dobrote, ki nam jih daje narava. Sami si doma pripravimo okusno brezalkoholno pijačo — sadni sok.

Zrelo in zdravo sadje (jabolka, hruške, grozdje) dobro operemo. Vse nagnite plodove odstranimo. Prostor, kjer bomo stiskali sadje, mlin, stiskalnico in posodo dobro pomijemo in pustimo, da se voda odcedi.

Sadje zmeljemo in stisnemo v večjo posodo. Če menimo, da je ostalo v tropinah še kaj soka, tropine premešamo in jih ponovno stisnemo.

Svež sok lahko nekoliko žveplamo. Če želimo, da bo bister in boljšega okusa, dodamo na 10 l soka 10 gramov pektolitičnih encimov. Po dvanajstih urah se sok zbistri. Pretočimo ga v posodo, v kateri ga segrejemo na 80 °C.

Še topel sok nalijemo v steklenice in jih dobro zamašimo.

Da povsem preprečimo dostop zraka v steklenice, uporabljamo gumijaste zamaške, ki smo jih prej dobro oprali ali celo prekuhali.

Tako konzerviran in ustekleničen sok lahko čaka v shrambi tudi več let.

ORGANIZACIJAM ZDRUŽENEGA DELA, KATERE SAME OBRAČUNAVAJO NADOMESTILA OSEBNEGA DOHODKA V BREME ZDRAVSTVENIH SKUPNOSTI

ZADEVA: Obračun nadomestil osebnega dohodka

Zavod za statistiko SRS nas je z dopisom št. 052/15-38/80 z dne 3. 9. 1980 obvestil, da znaša odstotek povečanja poprečnega osebnega dohodka v SRS v prvem polletju 1980 v primerjavi z drugim polletjem 1979 — 4,1.

Samoupravni sporazum o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva določa, da se nadomestila osebnega dohodka za čas bolezni ali poroda povečajo pod pogojem, če je porast poprečnih osebnih dohodkov v višini najmanj 5 %.

Iz tega izhaja, da se nadomestila osebnega dohodka v času od 1. 7. 1980 do vključno 31. 12. 1980 ne povečajo.

Po pooblastilu sekretarja
Vodja oddelka za evidenco,
denarna nadomestila
in povračila
Edo Krebs

